

chopin, a böllér

olykor előnt egészen az indulat,
 hogy te és a sarki trafikos
 csak a böllért látod bennem,
 pedig zongoratanárnak születtem,
 és tudok chopin-t játszani a hátadon.
 de böllér vagyok,
 mert hát kell a pénz.
 és van az a pénz.
 és tényleg falun lakom.
 és te egy ideje, ha chopin-t is játszom, csak a disznó sírását hallod.
 pedig jó is az a meleg vér.
 ahogy spagettiként tekeredő, gőzölgő, meleg belekbe nyúlok.
 de nem szégyellem én ezt.
 ölni, meg véres kézzel beleket túrni, voltaképpen becsületes dolog.
 és aki nem szereti a friss, pirított vért, a finoman remegő hurkát,
 a véreset és a májasat,
 az szóljon nyugodtan.
 neki el fogom hinni, hogy amit tanultam,
 az nem chopin, hanem zongoracipelés.
 különben hihetetlen súlyokat mozgatok.
 miközben perc helyett pörcökön rágódom.
 és elutasítom az istenevést.
 merthogy az bizonyítottan káros.
 – káros, de nem neked.

Mohácsi Árpád (Budapest, 1966): az ELTE-n szerzett magyar–portugál–német szakos diplomát. Verseket és műfordításokat egyetemista kora óta publikál folyóiratokban és különböző antológiákban.